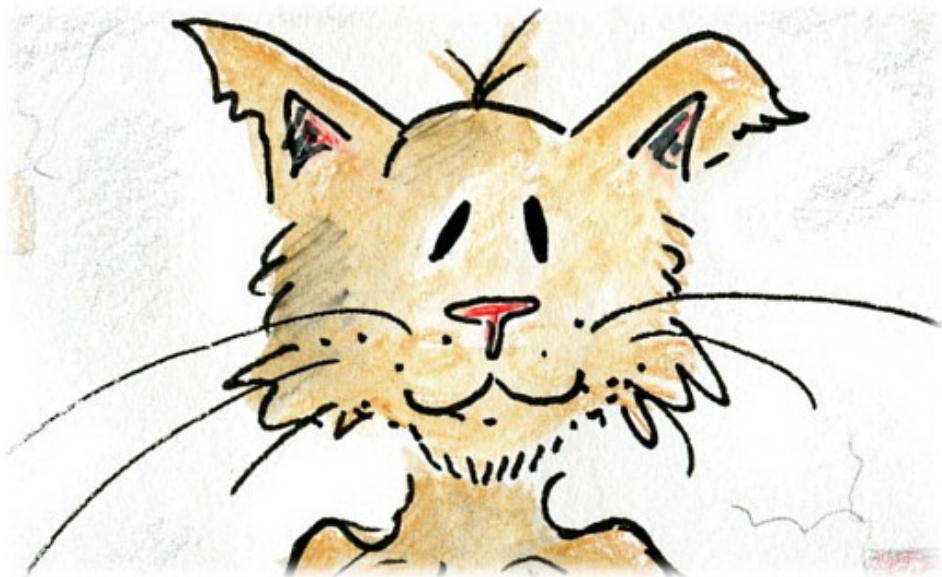

Eventyr For Alle

A black and white line drawing of a white cat's head, looking slightly to the right. The cat has a fluffy texture and a small black nose.

Pjusken og musa

K. R. Rønning

Pjusken og musa

Det var en gang ei kattermor som hadde tre sønner. Den eldste het Mons, og var den største og sterkeste katten på gården. Den andre het Mikke, en veloppdragen pus med velstelt pels. Men den yngste het Pjusken, for han har så pjuskete å se til at andre navn ville vært upassende.

En dag sa mora til den eldste: «Nå er det tid for å vise hva du duger til. Få tak i ei mus til middag. Gå til stabburet. Der bor det en rakker, det vet jeg vel.»

Så dro Mons av gårde til stabburet for å fange musa. Og der satt den på en pølsesnabb og gnagde seg stor og feit. Mons bøyde seg ned, vrikka på stumpen og fór etter den. Men musa var snarrådig. Den pilte langs vegglista, smatt under krakken og forsvant inn i hullet sitt. Dermed måtte Mons komme hjem uten middag.

«Ekte katter lar ikke familien sulte», skjente mora. «Du skulle sett faren din. Det fantes ikke ei mus raskere enn ham. Mikke, da får du vise hva du duger til. Måtte du fare bedre enn broren din.»

Så dro Mikke av gårde til stabburet for å fange musa. Og der satt den, og slurpa i seg av smøret. Den var blitt så feit at den snart måtte sprengte. Å, den kom til å bli en deilig middag. Hva kunne en ikke lage av ei så kraftig mus? Musefilé? Musemos? Musegrateng? Musepølse? Musepai? Mikke ble stående og drømme så lenge at musa oppdaga ham, og smatt inn i hullet. Dermed måtte også Mikke komme tomhendt hjem.

Han fikk også skjenn av mora: «Ekte katter lar ikke familien sulte. Du skulle sett faren din. Der fantes det ikke én svevende tanke. Pjusken, da får du vise hva du duger til.

Måtte du fare bedre enn brødrene dine.»

Så dro Pjusken av gårde til stabburet for å fange musa. Og der satt den på benken og gumla på en stor ost. Pjusken gikk så urolig at musa hørte ham på lang avstand, og da han kom inn satt den allerede i hullet.

«God dag, god dag», hilste Pjusken.

«Du lurer ikke meg», sa musa. «Du er kommet for å fange meg, du.»

«Langt derifra», sa Pjusken. «Jeg er kommet for mat. Men jeg er ikke ute etter mus. Nei, jeg er ute etter noe mye mer mettende enn det.»

«Hva da?» spurte musa, for den hadde aldri følt seg skikkelig mett.

«Den lille ostebiten der borte», sa Pjusken, og pekte på musefella. «Den osten der er mye bedre enn den som står oppe på benken. Den er så god og mettende, at en liten bit er nok til å mette en hel katterfamilie.»

«Det tror jeg ikke», sa musa. «Jeg tenker at du prøver å lure meg.»

«Tenk gjerne det», svarte Pjusken. «For den osten vil jeg ha for meg selv. Du måtte bare våge å rappe den. Kommer du ut fra det hullet, så skal jeg nok ta deg.»

Da syntes musa at den virka så fristende at den smatt ut av hullet og sprang mot osten før Pjusken kunne stoppe ham. Og smekk, så satt den i fella.

Pjusken tok musa med seg hjem til de andre, og de lagde musefrikassé med revet ost på toppen.

Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Et kunsteventyr av Karl-Robert Rønning.

«Skrevet på bryllupsreisa, juli 2014.»

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-ingen bearbejdelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.

Illustratør: Kristhild Rønning

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-ingen bearbejdelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.